22/04/2021

Το περιστατικό με τον αδελφό που προσποιούνταν τον σαλόν

/ Ορθόδοξες Προβολές

Εἶπε κάποιος ἀπὸ τοὺς Πατέρες ὅτι στὶς ὄχθες τοῦ ποταμοῦ, κοντὰ στὸ χωριὸ ὅπου ὁ μακάριος Σιλουανὸς ζοῦσε στὴν Παλαιστίνη, κατοικοῦσε ἕνας ἀδελφὸς ποὺ προσποιοῦνταν τὸν σαλό. Ἔτσι, κάθε φορὰ ποὺ τὸν συναντοῦσε κάποιος ἀδελφός, ἄρχιζε καὶ γελοῦσε. Γι᾽ αὐτὸ λοιπὸν κι ἐκεῖνος τὸν ἄφηνε κι ἔφευγε.

Συνέβη κάποια φορὰ νὰ ἐπισκεφθοῦν τὸν ἀββᾶ Σιλουανὸ τρεῖς Πατέρες. Καὶ ἀφοῦ ἔκαναν προσευχή, τὸν παρακάλεσαν νὰ στείλει κάποιον μαζί τους γιὰ νὰ δοῦν τοὺς ἀδελφοὺς μέσα στὰ κελιά τους. Εἶπαν ἐπίσης στὸν Γέροντα:

«Κάνε ἀγάπη καὶ δῶσε ἐντολὴ στὸν ἀδελφὸ νὰ μᾶς πάει σ᾽ ὅλους».

Καὶ ὁ Γέροντας ἐνώπιόν τους εἶπε στὸν ἀδελφό:

«Να πᾶς τοὺς Πατέρες σὲ ὅλους».

Ἰδιαίτερα ὅμως τοῦ παρήγγειλε:

«Πρόσεξε, νὰ μὴν τοὺς πᾶς σ᾽ ἐκεῖνον τὸν σαλό, γιὰ νὰ μὴν σκανδαλισθοῦν».

Καθὼς περνοῦσαν ἀπ᾽ τὰ κελιὰ τῶν ἀδελφῶν οἱ Πατέρες, ἔλεγαν στὸν ὁδηγό τους: «Δεῖξε ἀγάπη νὰ μᾶς πᾶς σὲ ὅλους». Καὶ ἀπαντοῦσε ἐκεῖνος: «Βεβαίως». Ὅμως δὲν τοὺς πῆγε στὸ κελὶ τοῦ σαλοῦ σύμφωνα μὲ τὴν ἐντολὴ τοῦ Γέροντα.

Ὅταν ἐπέστρεψαν στὸν Γέροντα τοὺς εἶπε:

«Εἴδατε τοὺς ἀδελφούς;»

«Ναὶ -τοῦ εἶπαν- καὶ εὐχαριστοῦμε. Ἀλλὰ λυπούμαστε ποὺ δὲν πήγαμε σ᾽ ὅλους».

Ρωτάει τότε ὁ Γέροντας τὸν ὁδηγό τους:

«Δὲν σοῦ εἶπα νὰ τοὺς πᾶς σὲ ὅλους;»

«Ἔτσι ἔκανα, πάτερ» ἀπάντησε ὁ ἀδελφός.

Ἀλλὰ καὶ τὴν ὥρα ποὺ ἔφευγαν οἱ Πατέρες εἶπαν πάλι στὸν Γέροντα:

«Ἀληθινὰ σᾶς εἴμαστε εὐγνώμονες, ποὺ εἴδαμε τοὺς ἀδελφούς, γιὰ ἕνα μόνο λυπούμαστε ποὺ δὲν τοὺς εἴδαμε ὅλους».

Παίρνει τότε ὁ ἀδελφὸς τὸν Γέροντα ἰδιαίτερα καὶ τοῦ λέει:

«Στὸν σαλὸ ἀδελφὸ δὲν τοὺς πῆγα».

Ἀφοῦ ἔφυγαν οἱ Πατέρες, ὁ Γέροντας καλοσκέφτηκε αὐτὸ ποὺ ἔγινε, σηκώνεται λοιπὸν καὶ πάει στὸν ἀδελφὸ ποὺ προσποιοῦνταν τὸν σαλό.

Χωρὶς νὰ χτυπήσει, ἀνοίγει σιγὰ-σιγὰ τὸ μάνδαλο καὶ αἰφνιδιάζει τὸν ἀδελφό.

Ἐκεῖνος καθισμένος ἔκανε τὴν πνευματική του ἐργασία καὶ εἶχε δυὸ καλαθάκια, τὸ ἕνα ἀπὸ τὰ δεξιὰ καὶ τὸ ἄλλο ἀπὸ τὰ ἀριστερά.

Σὰν εἶδε τὸν Γέροντα, ἄρχισε -ὅπως συνήθιζε- νὰ γελάει. Κι ὁ Γέροντας τοῦ λέει:

«Ἄσ᾽ τα τώρα αὐτὰ καὶ πές μου ποιὰ εἶναι ἡ ἄσκησή σου».

Ἐκεῖνος πάλι γελοῦσε. Συνέχισε ὁ ἀββᾶς Σιλουανός:

«Τὸ ξέρεις πολὺ καλὰ ὅτι ἐκτὸς Σαββάτου καὶ Κυριακῆς δὲν βγαίνω ἀπὸ τὸ κελί, ἀλλὰ τώρα ἦρθα μεσοβδόμαδα, γιατὶ ὁ Θεὸς μ᾽ ἔστειλε ἐδῶ».

Φοβήθηκε ὁ ἀδελφὸς καὶ βάζοντας μετάνοια στὸν Γέροντα, τοῦ λέει:

«Συγχώρεσέ με, πάτερ. Κάθε πρωὶ ἀρχίζω τὴν πνευματική μου ἐργασία ἔχοντας τὰ χαλίκια αὐτὰ μπροστά μου. Ἐὰν μοῦ ἔρθει καλὸς λογισμός, ρίχνω ἕνα χαλίκι στὸ δεξιὸ ζεμπίλι, ἂν ἔρθει πονηρὸς λογισμός, ρίχνω στὸ ἀριστερό. Τὸ ἀπόγευμα μετρῶ τὰ χαλίκια καὶ ἂν τοῦ δεξιοῦ εἶναι περισσότερα, τρώγω, ἂν ὅμως τοῦ ἀριστεροῦ εἶναι περισσότερα, δὲν τρώγω. Τὴν ἑπόμενη μέρα πάλι ἐὰν μοῦ ἔρθει πονηρὸς λογισμός, λέγω στὸν ἑαυτό μου: Πρόσεξε τί κάνεις, γιατὶ πάλι δὲν θὰ φᾶς».

Θαύμασε σὰν τ᾽ ἄκουσε ὁ ἀββᾶς Σιλουανός, καὶ εἶπε:

«Πράγματι οἱ Πατέρες ποὺ ἦρθαν σήμερα ἅγιοι ἄγγελοι ἦταν, ποὺ ἤθελαν νὰ κάνουν γνωστὴ τὴν ἀρετὴ τοῦ ἀδελφοῦ. Γιατὶ καὶ μὲ τὴν παρουσία τους ἔνιωσα μεγάλη χαρὰ καὶ εὐφροσύνη πνευματική».

ΤΟ ΜΕΓΑ ΓΕΡΟΝΤΙΚΟΝ